

Nečekaný senátní zádrhel: Pandemický zákon to ještě nemá jisté. Váhají i jinak vládě věrní „kavárníci“. Mnozí potřebují na podzim obhájit své trafiky. Strhne se ve sněmovně nový boj?

- CZ24 News | 10. února 2022

ČESKO: Radek Pokorný připomíná, že první prohraná bitva o pandemický zákon ještě kupodivu neznamena konec války o totalitní normu, a vyvozuje z toho jeden důležitý závěr

Sekernická novela pandemického zákona, která zásadním způsobem omezuje svobody a práva občanů, míří do Senátu. Druhé dějství bitvy o uchování naděje na svobodu v naší zemi se přesouvá do horní parlamentní komory, která o této normě bude rozhodovat ve čtvrtek 10. února.

I když v Senátu má drtivou většinu Fialova vládní koalice, která disponuje z 81 zákonodárců 66 křesly, přesto se zdá, že cesta novely pandemického zákona přes horní parlamentní komoru zřejmě nebude tak snadná, jak by si vláda přála. Důvod je prostý: Ve třetině obvodů proběhnou letos v říjnu senátní volby. A jedním z témat, která budou hrát při rozhodování voličů roli, bude bezpochyby i postoj k pandemickému zákonu, jehož novelu schválilo ve sněmovně pouhých 70 poslanců z 200.

Některým věřit lze

A tak najednou vidíme neuvěřitelné otočky. I ti nejzavilejší „kavárníci“, zvláště ti, kteří budou na podzim své teplé senátorské místo obhajovat, vědomi si rozsáhlých lidových protestů, náhle váhají.

To neplatí samozřejmě o všech. Někteří jsou proti totalitnímu zákonu autenticky od začátku. Svým postojem k zákonu je známa například senátorka Alena Dernerová, která proti němu spolu s poslankyní SPD Karlou Maříkovou demonstrovala na konci ledna s tisíci dalšími lidmi i na Václavském náměstí. „Můj postoj k pandemickému zákonu je negativní. Zejména proto, že byl připravován ve stavu legislativní nouze, což je podle mého názoru protiústavní,“ říká Alena Dernerová. Jednou z kritiček je také nezávislá senátorka Jitka Chalánková.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

A lze také pochopit, že proti je Jaroslav Chalupský (Svobodní), přestože je členem senátního klubu vládních ODS a TOP 09. „Byl jsem proti již před rokem, budu proti i nyní. Nelíbí se mi, jak byla dohoda na zákoně rychle upečená loni, ani jak je bezdůvodně tlačena letos v legislativní nouzi,“ uvedl Chalupský.

Vzpouora vládních oportunistů?

Přímo šokující však je, že kritický postoj nyní zaujímá také velký kavárník, první místopředseda Senátu Jiří Růžička z vládní TOP 09: „Zatím nalézám víc důvodů, proč ne než proč ano. Ale budeme o tom ještě jednat.“ Výhrady má i senátor Václav Chaloupek za vládní STAN: „Je to zákon uspěchaný, nedotažený, obsahující ustanovení, s nimiž nemohu souhlasit, a podle mě v danou chvíli zbytečný.“ Vypadá to, že normu nepodpoří ani další Senátor za vládní STAN Zdeněk Hraba. „Tuto Sněmovnou schválenou novelu pandemického zákona podpořit nemohu. Stejně tak jako jsem nepodpořil celý pandemický zákon loni.“

Vrcholem nepochybně je postoj jednoho z největších jestřábů Pražské kavárny Václava Lásky, který je předsedou klubu Zelených (SEN) a Pirátů. „Nikdo nevysvětluje, na co vlastně pandemický zákon potřebujeme. Nikdo nevysvětluje, proč je třeba nových opatření v něm uvedených. Nikdo s lidmi nemluví. Budu hlasovat pro zamítnutí novely,“ prohlédl náhle (Pravda a) Lásky.

A naopak jen pro ty, kdo vůbec naši politickou scénu nesledují, může být překvapivý postoj „lídra“ všech oportunistů, „Tchajwance“ v roli předsedy Senátu Miloše Vystrčila (ODS). Také on na podzim obhazuje svou senátorskou trafikou, k níž přišel jak slepý k houslím po nečekaně zemřelém populárním šéfovi horní komory Jaroslavu Kuberovi. Před pár dny se sice jel (s Pekarovou-Adamovou z TOP 09) klanět soudružce Lejnové do Bruselu, a přísahal jí tam věrnost na věčné časy, jenže současně tuší, že k opětovnému zvolení musí doma také trochu předstírat, že je Čech: „Pořád o tom přemýšlím. V tuto chvíli se mi zdá, že prodloužení pandemického zákona do listopadu by mohlo naplnit svůj účel, ale je to velmi těžké rozhodování,“ zarožumoval si, s tím, že prý novela není dobře připravená.

Druhá část bitvy?

Že by byl zákon Senátem zcela zamítnut, je vzhledem k počtům málo pravděpodobné. Pokud však budou mít jednotliví senátoři spoustu výhrad, může vrátit do sněmovny k závěrečnému čtení s pozměňovacími senátorskými návrhy. To by fakticky znamenalo totéž jako zamítnutí, neboť k přehlasování námitek bude ve sněmovně potřeba 101 poslanců. Tedy absolutní většina. Nikoli pouhých 70, jako tomu bylo minulý týden. Soudruh Farský (STAN) kvůli tomu z Oregonu asi nepřijede, takže vládní většina bude potřebovat účast prakticky všech oveček bruselské Pětky.

Poslanci vládní koalice budou tedy muset mobilizovat všechny síly, aby se pokusili Senát přehlasovat. Bude to o to obtížnější, že tak jako minulý týden budou nepochybně poslanci SPD bojovat ze všech sil, aby schválení Fialovy totalitní normy zabránili.

Kanadská inspirace

Hnutí odporu už od 17. listopadu v ulicích protestuje proti covidové totalitě. Minulý týden demonstrovaly tisíce pod okny sněmovny. Lze tušit, že i tentokrát budou obránci svobody opět vytvářet tlak jak na senát ČR, tak znovu na sněmovnu. Ještě to prostě může být zajímavé. Opět platí: Není hotovo nic, dokud není hotovo všechno.

Ve středu **9. února** začne od **18 hodin** proti novele pandemického zákona protestní akce

organizovaná iniciativou Chcípl PES a podporovaná dvacítkou dalších stran, spolků a iniciativ **v Praze na Klárově. Tábor lidu**, jak hnutí odporu akci nazvalo, by měl trvat až do **čtvrťka 10. února**. Na Klárov by také ve **středu 9. února** kolem **20 hodiny** měly opět dorazit – kanadským Hnutím odporu inspirované – automobilové Konvoje svobody. Vyjedou například z Karlových Varů, Českých Budějovic, Ostravy, Liberce či Poděbrad.

Ať už to s pandemickým zákonem dopadne jakkoli, jedno poučení z nečekané senátní zápletky plyne zcela jasně: Pokud skutečná opozice, jejíž voliči (zhruba milión) nejsou reprezentováni ve sněmovně, chce alespoň trochu vrátit kolaborantům z bruselské vlády úder, nesmí podzimní senátní volby podcenit. Vzít toto (jistě zcela nadbytečné těleso) pro tentokrát vážně. Je to vlastně jednodušší, než bylo při volbách do sněmovny. Chce to však jediné: dohodnout se na přesvědčivých kandidátech – a dostat do volebních místností své lidi.

Velké věci začínají těmi malými.

AUTOR: Radek Pokorný

[ZDROJ](#)